

Božić 2000

Godina 2000. je na izmaku. U Hrvatskoj u januaru, pa u Bosni i Hercegovini, zatim u Jugoslaviji, na koncu u novembru na Haitiu i u decembru u USA su provedeni predsjednicki izbori. Svaki na svoj nacin. Novo stoljeće pocinje sa novim ljudima na javnoj sceni. Novi kokteli optimizma i pesimizma se miješaju, ocekivanja, nade, borbe, prognoze i sudbine ... Ja sam za martini dry, streight up. Jer druge koktele još nisam usavršio u svom novom shakeru iz Ikea-e.

U posjedu sam i jedne flaše domace šljivovice iz Trpuca iz 96. godine. No, nju ne otvaram, i nadam se da dobro zrije. To je jedna od sedam zapecacenih flaša od zadnje rakije koju je pekao deda Dobren. Prvu smo otvorili 21 marta, povodom Lininog dvadeset i prvog rođendana na proslavi pod Sljemenom u starom Puntijaru.

Lina je ove godine upisala četvrtu godinu dizajna i radi interesantne projekte.

U martu smo Matko i ja posjetili rodbinu u Baranji i staru majku Božiću, uoci 92 rođendana. Savjet kako doživjeti duboku starost: ne piti vruć hladne vode.

Pocetkom juna sam putovao na službeni put u Baghdad. Dok sam letio od Amsterdama za Aman, preko naših krajeva, stara majka je umrla. Otišla je u mir starog kneževackog groblja. Bratic Branko mi je javio da više nismo unuci i da je vrijeme da odrastemo ...

U Iraku dosta ljudi govori naš jezik. Naucili ga radeci za naše građevinske firme.

Recimo, kao na auto cesti od jordanske granice do Baghdada. Po kojoj se voziš desetak sati ravno kroz pustinju na temperaturi od pedesetak stupnjeva. U Iraku je vozni park deset godina plus. U prometnoj gužvi, ne koriste se žmigavci, nego se lagano maše rukom kroz prozor. Ne samo zato što žmigavci ne rade, nego se ujedno tako i rashladjuješ pod pazuhom. No, sirene se redovno koriste, i one rade na svim autima, bez obzira na godište. Baghdad na Tigrisu je pun palmi datula. Veliki buntovi su zrijali pri vrhu visokih stabala. Pricali su mi kako se penje na vrh i spušta cijeli bunt sa užetom. To nisam vidio - baš kako su dozrijevale i požucivale, krenuo sam na put natrag u NY..

Let preko Mediterana, Grčke, pa na Otrant po sunčanom vremenu - letjeli smo po cijeloj dužini Jadranskog mora, iznad talijanske obale. Naši otoci su se vidjeli sa druge strane u izmaglici ljetnih vrućina.

Matko je došao u NY za pocetak jeseni. Uхватili smo zadnje ljetne dane na plaži ama Long Islanda. Evo nas kod Fire Island Light.

Uz plaze i parkove NY-a, u tri tjedna smo obišli dosta muzeja i restorana. Otkrili smo i novi haicanski restoran - Caribbean Corner. Zidovi su oslikani u stilu lokalnog folkora, kao ovaj "tap - tap", cuveni vid javnog prijevoza, što bi strucno mogli nazvati paratranzit. U restoranu se jede

lambi, engleski conch (tako velikih školjki nema u Jadranu), griot, iliti svinjetina na kockice na drvenom ugljenu, i tassot, što je isto, samo kozetina. Christina se udaje 6 januara 2001, pa se Florence sprema odmah iza Božica na vjenčanje u Port-au-Prince.

Posjetili smo moje kolege u uredu. Evo nas ispred Generalna Skupštine i statue revolvera cijevi zavezane u cvor, navodno radjene nakon pogibije Johna Lennona ispred Dakota building na Central Park West 1980, godine. Zelenkasta zgrada u pozadini je zgrada u kojoj je moj ured.

Tu su bile velike gužve za vrijeme otvaranja ovogodišnjeg zasjedanja Generalne Skupštine. Onda je najteže za parkiranje.

